

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 24. června 2004

ve věci C-269/02: Komise Evropských společenství proti Francouzské republice ⁽¹⁾*(Nesplnění povinnosti státem — Neprovedení směrnice 98/24/ES ve stanovené lhůtě — Ochrana zdraví a bezpečnosti zaměstnanců — Rizika spojená s chemickými činiteli používanými při práci)*

(2004/C 217/04)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-269/02, Komise Evropských společenství (zmocněnec: D. Martin) proti Francouzské republice (zmocněnci: G. de Bergues, C. Lemaire a C. Bergeot-Nunes), jejímž předmětem je určení, že Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 131, s. 11) nebo v každém případě tím, že Komisi o těchto předpisech neuvědomila, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedených směrnic, Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, zastupující předseda třetího senátu, R. Schintgen a K. Schieman (zpravodaj), soudci, generální advokát: A. Tizzano, tajemník: R. Grass, vydal dne 24. června 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS), nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedených směrnic.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 219, 14.9.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 1. července 2004

ve věci C-295/02 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht): Gisela Gerken proti Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾*(Společná zemědělská politika — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství — Nařízení (EHS) č. 3887/92 a (ES) č. 2419/2001 — Žádosti o podpory „na zvířata“ — Nesrovnalosti — Snížení výše podpory — Čl. 2 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 — Zpětná použitelnost méně přísného ustanovení)*

(2004/C 217/05)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírcce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-295/02, jejímž předmětem je žádost zasláná Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Německo) směřující k získání, ve sporu probíhající před tímto soudem, mezi Giselou Gerken a Amt für Agrarstruktur Verden, rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství (Úř. věst. L 391, s. 36), článků 44, 53 a 54 nařízení Komise (ES) č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedený nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 (Úř. věst. L 327, s. 11) a čl. 2 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-P. Puissochet a R. Schintgen, F. Macken (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: P. Léger, tajemník: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 1. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Článek 2 odst. 2 nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95 Rady ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství musí být vykládán v tom smyslu, že v případě žádosti o podporu „na zvířata“, která spadá do časové působnosti nařízení Rady (EHS) č. 3887/92 ze dne 23. prosince 1992, kterým se stanoví prováděcí

pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství, a postižené nesrovnalostí, která vede k uplatnění sankce na základě čl. 10 odst. 2 písm. a) téhož nařízení, musejí příslušné orgány použít zpětně ustanovení čl. 44 odst. 1 nařízení Komise č. 2419/2001 ze dne 11. prosince 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství zavedené nařízením Rady (EHS) č. 3508/92 z toho důvodu, že ustanovení nařízení č. 2419/2001 jsou méně přísná pro dotčené chování.

(¹) Úř. věst. C 261, 26.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 1. července 2004

ve spojených věcech C-361/02 a C-362/02 (žádost Dioikitiko Efeteio Peiraios o rozhodnutí o předběžné otázce): Elliniko Dimosio proti Nikolaosu Tsapalosuvi a Konstantinosu Diamantakisovi (¹)

(Směrnice 76/308/EHS — Vzájemná pomoc při vymáhání cel — Použitelnost na pohledávky vzniklé před vstupem směrnice v platnost)

(2004/C 217/06)

((ednačí jazyk: řečtina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve spojených věcech 361/02 a C-362/02, jejichž předmětem jsou žádosti Dioikitiko Efeteio Peiraios (Řecko) zaslané Soudnímu dvoru na základě článku 234 ES směřující k získání, ve sporech probíhajících před tímto soudem mezi Elliniiko Dimosio a Nikolaosem Tsapalosem (C-361/02), rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článku 1 směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z operací, které jsou součástí systému financování Evropského zemědělského a orientačního fondu, zemědělských dávek a cel, a týkající se daně z přidané hodnoty a určitých spotřebních daní (Úř. věst. L 73, s. 18), ve znění aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 1994, C 241, s. 21), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, R. Schintgen (zpravodaj) a N. Colneric, soudci, generální advokát: J. Kokott, tajemník: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 1. července 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

Směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z operací, které jsou součástí systému financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, zemědělských dávek a cel, a týkající se daně z přidané hodnoty a určitých spotřebních daní, ve znění aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, musí být vykládána tak, že se vztahuje na celní pohledávky, které vznikly v členském státě a jsou předmětem dokladu o vymahatelnosti vydaného takovým členským státem před vstupem uvedené směrnice v platnost v jiném členském státě, kde má sídlo dožadovaný orgán.

(¹) Úř. věst. C 305, 7.12.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 8. července 2004

ve věci C-27/03: Komise Evropských společenství proti Belgickému království (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 91/271/EHS — Rozhodnutí 93/481/EHS — Odvádění a čištění městských odpadních vod — Neprovedení směrnice v předepsané lhůtě)

(2004/C 217/07)

(Jednačí jazyk: nizozemština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude vyhlášen ve „Sbírce soudních rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-27/03, Komise Evropských společenství (zmocněnci: G. Valero Jordana a M. van Beek) proti Belgickému království (zmocněnci: A. Snoecx, ve spolupráci s A. Cornet), jejímž předmětem je určení, že Belgické království tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro úplné uplatnění článků 3, 5 a 17 – tohoto posledního článku čteného ve spojení s články 3 a 4 – směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, s. 40), jakož i rozhodnutí Komise 93/481/EHS ze dne 28. července 1993 o formuláři pro předkládání státních programů podle článku 17 směrnice Rady 91/271 (Úř. věst. L 226, s. 23), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z uvedené směrnice a rozhodnutí, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení J. N. Cunha Rodrigues, předseda senátu, J.-P. Puissochet a F. Macken (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, tajemník: R. Grass, vydal dne 8. července 2004 tento rozsudek, jehož výrok je následující: